

Υ

- υγιός**, ο· γιος, *μη σι χαλάσ(ει) ο μπέης τουν υγιό κι άλλον υγιό δεν έχεις*, (Ν.Π.γ' τρ. 295.0), [αρχ. υίός].
- υπναρικούς**, ο· μεγεθ. της λ. ύπνος, [αρχ. ύπνος].
- υπνιάρ(η)ς, -ρου, -ρκου**· ο διαρκώς νυσταγμένος, ο υπναλέος, ο υπναράς, η λ. χρησ. και ως βρισιά, [αρχ. ύπνος].
- υπου-**· η πρόθ. υπό ως πρώτο συνθ., π.χ. *υπουτώρα*, [αρχ. υπό].
- υπουβρύχιου**, το· το γλυκό βανίλιας σερβιρισμένο με κουτάλι και βυθισμένο σε ποτήρι με νερό, [αρχ. ύποβρύχιος].
- υπουδοουχή**, η· ο χώρος του σπιτιού όπου υποδέχονται τους φίλους, το σαλόνι, αλλ. *καλός ουντάς*, [αρχ. ύποδοχή].
- υπουμένου**· ρ., παρ. *υπόμινα*, υπομένο, [αρχ. ύπομένω].
- υπουτώρα**· πριν από λίγο, αλλ. *υπουτώρας*, δεξ και *απουτώρα*, δεξ πρμ. φρ. 188, [*υπου-* + μσν. τώρα(δεξ *τόραια*)].
- υπουφέρνου**· ρ *υπούφιρνα*, *υπούφιρα/υπόφιρα*, υποφέρω, *υπούφιρνα τ' Χριστού τα πάθια*, [*υπου-* + *φέρνου*].
- υστιρνά**, τα· στερνά, γεράματα, [αρχ. ύστερα > μσν. ύστερονός].
- ύστιρου**, το· το ύστερο, ο πλακούντας της λεχώνας, που μετά τη γέννα η *μπάμπου του παράχουνι στου μπαχτέ*, [ύστερος > αρχ. ύστερον(= το ερχόμενο κατόπιν)].
- ύστρα, ύστρας**· επίρρ., ύστερα, [αρχ. ύστερα].
- υφάδ(ι)**, το· υφάδι, κλωστή που με τη σαΐτα περνά εγκάρσια ανάμεσα στο στημόνι και υφαίνεται το υφαντό, [αρχ. ύφη > μτγν. ύφάδιον].
- ύψουμα**, το· ύψωμα, υψωμένο μέρος στο έδαφος· πρόσφορο στην εκκλησία· το ψωμί που βάζουν μέσα σε μια τρύπα στον πλάτανο της κεντρικής πλατείας της Τερπνής ή σε κάποιο άλλο δέντρο όταν γυρνούν τα *εικονίσματα*, για να φέρνει καλή σοδειά· *σήμιρα σήκουσα ύψουμα* = πήγα λειτουργιές και ωμό σιτάρι στην εκκλησία, [ύψω > αρχ. ύψωμα].
- ύψους**, ο· ο γύψος, επ. *ύψινους, -ν(η), -νου*, [αρχ. γύψος].
- υψώνου**· ρ., *ύψουνα, -σα*, βάζω το *ύψουμα* στον κορμό κάποιου δέντρου, *ύψουσαν του δέντρου παπάδισ κι έφκαμι*, [ύψουμα].